Ч. 26. Субота 2 (15) лютого 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Рада державна. — Роздор між Всенїмцями. — Ще про анґлїйско-японьский договор).

Вчерашне засїданє палати послів минуло спокійно. Довшу бесїду виголосив міністер оборони краєвої ґр. Вельзерсгаймб, котрий відпирав закиди роблені войсковим властям деякими опозицийними послами, а найбільше пос. Дашиньским. На дневнім порядку стояв закон про континґент рекрутів. Генеральним бесїдником „за“ був посол Вол. Ґнєвош, „против“ пос. Кльофач. Остаточно ухвалила палата закон в другім і третім читаню. По кількох відповідях міністра торговлї на інтерпеляциї перервано паради. Слїдуюче засїданє відбуває ся нинї.

Анґлїйско-японьский договор, про котрий говорить нинї праса цїлого сьвіта і уважає его одною з найважнїйших подій теперішного часу, має такий зміст: Правительства обох держав, перенятї бажанєм удержаня на далеким Всходї status quo і загального мира, як також удержаня самостійности і ненарушимости Хіни і Кореї, заключили умову на ось яких услівях: 1) зажадати, що належить, в цїли збереженя своїх інтересів, коли би грозила небезпечність чи то наслїдком зачіпного дїланя якоїсь иншої держави, чи то наслїдком заворушень в Хінї і Кореї і коли би з сего для обоїх сторін, заключаючих умову, вийшла конечність інтервенциї для оборони своїх горожан; 2) коли би одна із заключаючих сю умову сторін замотала ся у війну з якою иншою державою, тодї друга сторона заховає повну невтральність і буде старати ся недопустити, щоби иншї держави брали уділ в ворожій акциї, зверненій против союзника; 3) коли би яка небудь держава прилучила ся до ворожих кроків против сего союзника, тодї друга сторона поспішить єму з помочию, буде з ним провадити спільно війну і спільно порозумівати ся що-до заключеня мира; 4) заключаючі умову сторони вобовязують ся, що жадна з них без запитаня другої сторони не буде вдавати ся в окремі уклади з иншими державами на шкоду висше означених інтересів; 5) завсїгди, кілько разів висше наведені інтереси були би наражені на небезпечність, оба правительства будуть приписати собі обширні і яснї комунїкати; 6) умова входить сейчас в житє і обовязує на 5 лїт. Коли би одна із звязаних умовою держав замотала ся у війну, тодї, коли надійде речинець поясненя умови, ся умова має обовязувати і дальше доти, доки не буде заключений мир.

В таборі Всенїмців кипить борба о першеньство між Шенерером а Вольфом. Вольф, вибраний наново до парляменту і сойму, мимо скаженої аґітациї штабу Всенїмців против него, не гадає грати підрядної ролї, не гадає репрезентувати в парляментї лиш себе самого і свій округ. Він старає ся зорґанїзувати свою власну партию і станути на чолї всенїмецкого руху. Тимчасом між всенїмецкими послами і мужами довіря сеї партиї Шенерер має більшість, і при єї помочи старає ся здавити Вольфа. Оногди відбула ся довірочна нарада мужів довіря всенїмецкої партиї, на котрій ухвалено слїдуючі внесеня: 1) Ostdeutsche Rundschau (орґан Вольфа) перестає бути орґаном всенїмецкого сторонництва у Відни; 2) членів сторонництва взиває ся, щоби виступили з товариства Deutsch-nationaler Verein für Oesterreich а приступили до новоотвореного товариства: Alldeutscher Verein für die Ostmark, засноване Шенерером. Сї внесеня принято 144 голосами против 56. Як видко, більше як третина мужів довіря партиї стоїть по сторонї Вольфа. Внесенє, щоби висказати обуренє тим, що ввели в партию роздор і роздїлили єї на дві части, відкинено.

Новинки.

Львів дня 14-го лютого 1902.

— **Є. Е. п. Намістник** ґр. Лев Пінїньский виїздить завтра в справах урядових на кілька днів до Відня.

— **Бранка войскова в Галичинї** відбуде ся в слїдуючих днях: 1. В округі команди XI. корпуса у Львові: 15 п. п. В Скалатї від 3 до 13 марта, в Збаражи від 15 до 22 марта, в Тернополи від 2 до 18 цьвітня, а в Теребовлї від 3 до 13 марта. — 24 п. п. В Косові від 10 до 18 цьвітня, в Жабю від 21 до 22 цьвітня, в Коломиї від 10 до 22 марта, в Снятинї від 2 до 12 цьвітня, в Печенїжині від 14 до 17 цьвітня. — 30 п. п. В Сокали від 3 до 15 марта, в Мостах великих від 17 до 20 марта, в Жовкви від 3 до 12 цьвітня, у Львові (місто) від 3 до 17 марта, у Львові (повіт) від 18 до 22 марта і від 2 до 11 цьвітня. — 55 п. п. В Глинянах від 3 до 6 марта, в Перемишлянах від 7 до 12 марта, в Бібрцї від 13 до 22 марта, в Рогатинї від 3 до 10 цьвітня, в Бурштинї від 11 до 17 цьвітня, в Підгайцях від 3 до 14 марта, а в Бережанах від 17 до 22

ПРИКРІ ЛЮДИ.

(З російского — Антона Чехова.)

Шіраєв, Євґраф Іванович, дрібний земский властитель, з поповичів, (его небіжчик батько, о. Іван, одержав в дарунку від ґенералової Кувшинникової 102 десятин землї), стояв в кутї комнати перед мідяною мидницею, і мив руки. Як звичайно, его лице було хмарне і зажурене, борода не чесана.

— Ну, ось погода! — говорив. — То не погода, але кара Божа. Знов дощ!

Воркотів, а его родина сидїла за столом, ждала з обідом, аж він скінчить мити руки. Его жінка Семенівна, син Петро — студент, старша дочка Варвара, і троє маленьких дїтий: Коля, Ванька і Архипка, з задертими носами, пузатї, бруднї, з нестриженим від непамятних часів шерстким волосєм, крутили ся нетерпеливо на стільцях, а старші сидїли без руху, і видко, було їм всьо одно — їсти, чи ждати.

Немов би пробуючи їх терпеливість, Шіраєв обтирав поволи руки, поволи відмовляв молитву і не кваплячись, сїв вкінци за столом. Сейчас подано капусняк. Зі двору доносив ся стукіт тесельских сокир (Шіраєв ставив нову стодолу), і сьміх робітника Фомки, що дразнив індика. У вікно забивав дрібний, але рясний дощ.

Студент Петро, в окулярах і трохи пригорблений, їв і дивив ся на матір. Кілька разів клав ложку і кашляв, хотів зачинати розмову, однако поглянувши уважно на вітця, забирав ся на ново до їдженя. Вкінци, коли подали кашу, хрякнув з рішимостию і відозвав ся:

— Треба би менї нинї їхати вечірним поїздом. Давно час, а то і так вже стратив два тиждні. Виклади розпочинають ся першого вересня!

— Їдь, — відозвав ся Шіраєв. — Чого тут маєш чекати. Бери і їдь з Богом.

Минула хвиля мовчаня.

— Єму, Євґраф Іванович, гроший на дорогу треба.... — тихо промовила мати.

— Гроший? А щож! Без гроший не заїдеш. Як треба, бери хоч зараз. Давно було взяти!

Студент легко зітхнув і замінив з материю веселий погляд. Шіраєв поволи виймив з бічної кишенї мошонку і заложив окуляри.

— Кількож тобі? — спитав.

— Сама дорога до Москви коштує одинайцять рублів сорок дві....

— Ех, гроші, гроші! — зітхнув отець (він все зітхав на вид гроший, навіть коли їх брав). — Маєш дванайцять. Буде з тебе, брате, решта придасть ся тобі на дорозї.

— Дякую.

Переждавши трохи, сказав студент:

— Минувшого року я не зараз найшов лекциї. Не знаю, як в сім роцї буде, імовірно не скоро найду заробок. Я просив би вас, дати менї пятнайцять рублів на мешканє і обід.

Шіраєв подумав і зітхнув.

— Вистане і десять, — сказав. — На, бери!

Студент подякував. Випадало би попросити ще на одїнє, на оплату за слуханє викладів, на книжки, але поглянувши бачно на вітця, постановив вже не наставати більше. Однако мати, неполїтична і нерозважна як всї матери, не видержала, і сказала:

— Ти, Євґраф Іванович, повинен би дати єму ще шість рублів на чоботи. Ну, як єму, поглянь, їхати до Москви в таких подертих?

— Нехай возьме мої старі. Ще цїлком добрі.

— Дай хоч на одїнє. Сором поглянути на него....

І зараз появив ся віщун бурі, перед котрим дрожала цїла родина: коротка, товста шия Шіраєва почервенїла нараз як бурак. Червоність поволи посунула ся до уший, від уший на скрани, і вкінци залила цїле лице. Євґраф Іванович підніс ся зі стільця і розпняв ковнїр від сорочки, аби єму не було душно. Видко боров ся з чувством, що его цїлого обіймало. Настала мертва тишина. Дїти здержали віддих. А Теодозия Семенівна, немов не розуміючи, що дїє ся з єї мужем, говорила дальше:

— Чейже він вже не дитина, не красно щоби ходив в подертім одїню.

марта і від 3 до 7 цьвітня. — 58 п. п. В Обертині від 3 до 6 марта, в Городенції від 8 до 15 марта, в Станиславові від 17 до 24 марта, в Галичи від 3 до 9 цьвітня, в Надвірній від 11 до 19 цьвітня, в Товмачи від 3 до 15 марта і в Богородчанах від 17 до 22 марта. — 80 п. п. в Золочеві від 3 до 15 марта, в Зборові від 17 до 22 марта, в Бродах від 2 до 16 цьвітня, в Залізцях від 17 до 22 цьвітня, а в Камінці струмиловій від 3 до 17 марта. — 95 п. п. В Гусятині від 4 до 8 марта, в Копичинцях від 10 до 15 марта, в Заліщиках від 17 до 21 марта, в Товстім від 2 до 5 цьвітня, в Борщеві від 8 до 16 цьвітня, в Мільниці від 17 до 22 цьвітня, в Бучачи від 3 до 19 марта, а в Чорткові від 2 до 11 цьвітня.

— Шевченківскі вечерниці. В память 41-их роковин смерти Тараса Шевченка уряджує філія тов. „Просьвіти" в Камінці струмиловій в суботу дня 15 лютого 1902 народні вечерниці в салї Ради повітової. Програма: 1) Вступне слово. 2. Шевченко-Воробкевич: „Огні горять", хор мужескій міщаньский. 3. Шуман: „Marche funebre", солло скрипкове в супроводї фортепяну. 4. О. Евг. Купчиньский: „Весїлє" хор мішаний міщаньский. 5. Шевченко: „Посланє", декламация. 6. О. Нижанковский: „Гуляли", хор мужеский міщаньский. 7. Шевченко-Вахнянин: „Помарнїла наша доля", сольо-сьпів в супроводї фортепяну. 8) Шевченко: „Розрита могила", декламация. 9. „Крилець", хор селяньский з Лапів. 10. Продукциї з скіоптіконом. Цїни місць: Крісло 1-рядне 1 К 60 с., крісло 2-рядне 1 К. місце стояче для селян і міщан 25 сот. — Дохід призначений на добродїйні цїли. — Початок точно о 6 год. вечером.

— Висший степень обманьства. Коли жид оциганить „ґоя", то ще можна зрозуміти. Коли жид оциганить жида то також дасть ся поняти. Але коли жид скаже другому: Чуєш ти, там в Сан Франціско помер мій свояк, Горовіц, що був там католицким епіскопом, і лишив менї в спадщинї великий маєток; я тобі за дешеві гроші відступлю той маєток а ти відбереш собі цїлий — то се хиба вже висший степень обманьства. Жертвою такого обманьства мало що не став ся купець в Будапештї Арнольд Горовіц, котрий від адвокатів із Сянока дістав лист, що они в імени спадкоємців „епіскопа" Горовіца хотїли би єму продати спадщину. Горовіц не дав ся зловити а доходженє показало, що цїла справа з „епіскопом Горовіцом" то чисте обманьство.

— Чи правда? Дня 6 с. м. о год. пів до 8 вечером настала експльозия нафти в копальнях в Уричу належачих до Ґартенберґа і спілки. Згорів весь запас нафти разом зі всїм уладженем а шкода виносить 200.000 К. При тім згорів також склад дерева належачий до фірми Кальмус і Шор вартости 1400 К. Шкода була обезпечена в товаристві „Фенїкс". Що було причиною сего пожару, доси не знати; говорять лиш, що то метеор впав до резервоара і запалив нафту. Цїкава річ була би знати, чи то правда. Що то річ можлива, то правда, але чи дїйстно так було, хтож то знає?

— Бельфер і чудотворець. В Кракові арештовано жидівского бельфера, 63-лїтного Шльому Зіґмунда, котрий казав, що він лїкар і чудотворець, та розсилав письма по еврейски, в котрих казав, що він помагає на всїлякі хороби, а головно бездїтним супружествам.

— Помер др. Іван Барусевич, лїкар окружний в Мриголодї, дня 1 лютого, в 31-ім роцї житя.

Переписка зі всїми і для всїх.

Просимо не присилати анї марок листових, анї карт кореспонденцийних, бо листовно не відповідаємо нікому.

Оповістка.

— Купуйте у своїх, а не пожалуєте! На се найлїпшим доказом слїдуюча подяка, яку одержав Іван Плєзя за млинок „Новий Модель" свого виробу: „До пана Івана Плєзї в Турцї під Коломиєю: За млинок „Новий Модель" взятий з Вашої робітнї, сердечно дякую. Млинок єсть дуже добрий, не тяжкий, а збіже добре чистить, проте Вашу робітню сьміло иншим горячо поручаю. Дай Боже, щоби уже раз ми не потребували нїчого з заграницї спроваджувати, а могли лиш у своїх замовляти і свій промисл підпирати. — О. *Антоний Оджиньский*, парох в Жизномири.

Ослаблений з Букачовець: З цїлого опису вашого болю в лївім рамени виходило би, що Ви маєте ревматизм мязовий (мушкуловий) в рамени, котрий пересуває ся хвилями від плеча аж до лїктя. Вже само лупанє і то, що коли маєте на собі теплїйшу одїж, не чуєте болю так дуже, вказує на ревматизм. Найлїпше було би порадити ся лїкаря, нехай би він сказав, що єсть і дав Вам раду, бо ми не можемо нікого лїчити. Тут можемо лиш розповісти, як в такім случаю робить ся. Передовсїм треба руку тепло держати. Отже передовсїм треба купити собі може з пів метра фланелї і ушити рукав так, щоби закривав цїлу руку: плече по шию і аж по кістки. В тім місци, де приходить під паху, треба викроїти, щоби був вигідний і не тер. До того кінця, котрий би накриваючи плече, переходив трошки нїби на груди, треба пришити одну тасємку, а до кінця, що заходив би на плечі другу, і так привязувати єго вигідно на шиї та носити єго як в день так в ночи. На запас добре зробити собі два такі рукави, бо хороба уперта і не так борзо уступає ся. Відтак треба руку масувати, але насампе168перед треба добре виміркувати, де, в котрім місци єсть головний біль, а то можна так зробити: Треба руку витягнути і обертати нею на всї боки, підносити в гору, закладати з заду на крижі і сунути висше, закладати через голову, до правого уха і т. п., а при тих всїх рухах уважати добре, де болить, де щось спирає, не пускає рушити рукою, мов би там щось покорчилось. В тих місцях треба масувати, а то ось як: купити білої вазеліни в аптицї за 20 с., набрати єї трошки на палець і розтирати на болючім місци. Вазеліна не на то, щоби від неї перестало болїти, а на то, щоби пальці при масованю легко ходили по тїлї. Лїпше було би, як би хтось другий масував. Тогди він обіймає обіруч рамя, а набравши вазеліни на великі пальцї, розтирає єї на болючім місци, кружляючи пальцями і притискаючи ними зразу легонько а відтак трохи сильнїйше; пальцями посуває щораз дальше, то в гору, то в долину, і так масує цїлу руку де чути біль. Чим глубше сидить біль, тим сильнїйше треба потискати, але знов не з цїлої сили. При такім масованю чути зараз, де більше а де менше болить, иногдї чути ще, як би там в тїлї поробили ся нїби якісь валочки, і палець їде як би погрудї. По масованю пальцями треба ще розтирати долонию, притиснувши добре, і терти довкола а відтак вздовж, так, щоби масоване місце аж почервоніло ся і зачало нїби свербіти. Так треба масувати бодай пів години а відтак обтерти руку платком на чисто, натягнути рукав і убрати ся. При масованю треба руку часто піднимати в тім напрямі, в котрім найтруднїйше нею рушити і взагалї, в котрім чує ся якусь запору. Так треба масувати що дня, часами навіть два або три місяцї, заким біль уступить. Скорше можна вилїчити ся при помочи лїкаря, котрий і знає як масувати і може ужити до того електрики. Можна і самому собі масувати руку, найлїпше на ніч, бо тогди вже ніхто і нїчо не перешкодить. В такім случаю треба набрати трошки вазеліни на два

Шіраєв нагле скочив і з цїлої сили кинув на стіл повну мошонку з грішми, так що бохонець хлїба упав з тареля на землю. На єго лици виявив ся страшний гнів, обида, жадоба — всьо то раз м.

— Беріть всьо! — крикнув не своїм голосом. — Рабуйте! Беріть всьо! Душіть!

Відскочив від стола, зловив ся за голову і спотикаючись, бігав по комнатї.

— Заберіть всьо до нитки! — кричав тонким голосом. — Видушуйте послїдне! Рабуйте! Душіть за горло!

Студент почервонів і спустив очи. Не міг вже їсти.

Теодозия Семенівна, непривикла ще за двайцять пять лїт до прикрої вдачі чоловіка, скулила ся цїла і пролепетала щось на своє оправданє. На єї знищеним, птичім лици, все тумановатім і наляканім, появило ся зачудованє і страх. Дїти і старша дочка Варвара, дївчина підросток з блїдим, нехорошим лицем, положили свої ложки і задеревіли.

Шіраєв скаженїючи чим раз більше, вимовляючи слова одно страшнїйше від другого, прискочив до стола і почав витрясати гроші з мошонки.

— Беріть! — верещав, дрожачи на цїлім тїлї. — Об'їли, обпили, то беріть і гроші! Нїчого менї не треба! Шийте собі нові чоботи і мундури.

Студент поблїд і встав.

— Послухайте, отче — почав, не могучи провести духу. — Я.... прошу вас, перестаньте, бо....

— Мовчи! — крикнув на него отець так голосно, що окуляри упали єму з носа. — Мовчи!

— Давнїйше я.... я міг терпіти такі річи, але.... тепер відвик. Розумієте? Я відвик!

— Мовчи! — верєснув отець і затупотів ногами. — Ти повинен слухати, що я говорю! Що хочу, то говорю, ти — мовчати! В моїм віцї я заробляв гроші, а ти, підлий, знаєш, кілько мене коштуєш? Я тебе вижену! Дармоїде!

— Євґраф Іванович — промовила Теодозия Семенівна, перебираючи судорожно пальцями. — Чейже він.... чейже Петя....

— Мовчи! — верєснув на неї Шіраєв і аж сльози виступили єму в очах зі злости. — То ти їх розпустила! Ти! Ти всьому винна! Він нас не шанує, о Бозї не памятає, гроший не заробляє! Вас десятеро а я один! Вижену вас всїх з хати!

Дочка Варвара довго глядїла на матір, отворивши уста, відтак повела блудним поглядом на вікно, поблїдла і крикнувши голосно, осунула ся на поруче крісла. Отець махнув рукою, сплюнув і вибіг на двір.

Тим звичайно кінчили ся у Шіраєвів їх родинні спори. Але тут, на нещасте, зібрала студента непоборима злість. Він був також прикрий і горячий, як єго отець і дїд протопіп, котрий своїх парохіян бив палицею по головах. Блїдий, з затисненими кулаками підійшов до матери і крикнув найтоншим голосом, на який міг здобути ся:

— Менї обридли ті погані докори! Нїчого від вас не потребую! Нїчого! Радше з голоду умру, а не з'їм вже у вас нї одної дрібки. Віддаю вам ваші мерзенні гроші! Беріть!

Мати притулила ся до стїни і махала руками; то не син хиба стояв перед нею, то привид.

— Щож я винна? — розплакала ся. — Що?

Син, так само як отець, махнув рукою і вибіг на двір.

Дім Шіраєва стояв самотно над паровом, що яких пять верстов тягнув ся вздовж степу. Краєм росли молоді дуби і вільхи а на днї плив потічок.

Дім одною стороною споглядав на парів, а другим виходив на поле. Парканів нї плотів не було. Заступали їх всїлякі будинки стиснені один побіч другого і замикаючі перед домом невелику площу, що становила подвіре і де ходили кури, качки і свинї.

Студент пішов по болотнистій дорозї в поле. У воздусї чути було осїнну, проймаючу вогкість. Дорога була грязка, декуди блищали калужі, а на пожовклім поли виглядала з трави сама осїнь — сумна, гнила, темна. З правої сторони дороги був огород, цїлий поритий, сїрий, денеде сторчали на нїм сонішники з поспущаними, чорними вже головами.

Петро гадав, що не зле було би пійти до Москви піхотою, пійти, як стоїть, без шапки, в подертих чоботах і без копійки гроший. На сотій верстї дожене єго неспокійний і наляканий отець, стане єго просити, аби вернув ся, або приймив гроші, але він навіть не погляне на него і заєдно буде іти і іти... Пусті ліси будуть зміняти ся на поля, поля на ліси; вскорі земля забілїє першим снїгом і річки покриють ся ледом... Десь під Курском, або під Серпуховом він, безсильний і умираючий з го-

пальці, показуючий і середний, та ними розтирати, а наконець і цілою долонию, а найбільше в тім місци де біль. Добре було би також зрана змивати руку добре теплою водою, в котрій треба розпустити жменю морскої соли (купує ся в аптиці за 1 кільо 60 с. (30 кр.) Добре теплу воду, так, щоби ще можна видержати, вливає ся до широкої миски, руку опирає ся ліктем а другою рукою поливає ся зі всїх боків, а відтак обтирає ся на сухо та надягає ся рукав. На ніч масоване. — Що-до жени, то треба таки конче піти до лікаря, бо здаєсь, що то сильний катар проводів віддихових. Здоровлє, то найбільше богатство, і не треба жалувати пару крайцарів, потягнути ся з послїдного а ратувати ся. — В долинї прочитайте собі, до кого треба на слїдуючий раз адресувати лист з запитанем. — **М. Н. в Ріп.:** Складати місячно по 10 К. на проценти найдогіднїйше і найбезпечнїйше в почтовій касї ощадности. Там дають лиш 3 процент, але за то, до кождої почти близше як до якоїсь каси ощадности, котра платить 4 проц., не платить ся податку і нїхто не сьміє рушити тих гроший, доки они в тій касї. Ми би радили кождому, хто хоче складати дрібними сумами, складати на почтї, а по зложеню більшої суми вийняти і зложити в якійсь касї на більший процент. Краєвий Союз кредитовий у Львові дає $4^1/_2$ проц., каса ощадности у Львові 4 проц. — Сьпіванник Матюка, о скілько знаємо, вже вичерпаний. Сьпіванник Вахнянина ще може дістанете. Віднесїть ся до Ставроп. книгарнї, Львів ул. Руска ч. 3. Камертон дістанете у фірми І. Капралик у Львові. — **Малий Іван в З.:** „Тинктури“ — як Ви кажете до брунованя зелїза на чорно не дістанете нїгде, бо „брунованє“ о скілько знаємо, то робота, котра не дасть ся зробити лиш одною мішаниною. Щоби зелїзо забрунувати треба: 2·17 ґрам. антимонового масла розмішати з 10 каплями оливи і тим помастити зелїзо за помочию пензлика. По 3—4 днях коли висхне треба помастити кілька разів шайдвасером, в котрім розпущено опилки міди. Коли то засхне, треба помастити старим льняним олїєм, липити, щоби засхнув і так зробити кілька разів. Відтак треба вигладити змоченим падиволосом (ростина звана також сосонкою, котрої уживають до полїрованя) а наконець треба витерти вовняним платком. Щоби мосяжним предметам надати жовтої як золото, краски, треба їх помастити мішаниною 5 ґр. гризучої соди, 50 ґр. води і 10 ґр. розмоченого вугля кислого окису міди, сполокати водою і висушити в трачиню. Підручників до науки о брунованю нема. — **Н. Н. Нароль:** Ви по всїй імовірности маєте сильне роздутє жолудка і длятого найлїпше порадьте ся лїкаря, а в такі дурницї, що Вам говорять темнї люди — мов би то Ви випили з водою яєчка ящірок і тепер вам в жолудку виросли молоді ящірки — не вірте. Звістно дурний, коли чого не знає, то вигадає. Отже найлїпше, не жалуйте гроша а порадьте ся лїкаря, бо то хороба вже дуже сильно розвинула ся і поміч лїкаря конче потрібна. А поки що не їжте нїяких тяжких і трудно стравних річий анї хлїба, анї мяса, анї капусти, бараболь нїякого тїста анї нїяких товстих страв, лиш жовтка з яєць зварених на мягко (щоби були рідкі) до того покраяну тоненько і засушену на сухарки булку, чистий росіл добре визбираний, а ще лїпше росіл з телятини. Лїкар запише Вам відповідний лїк а може й треба буде жолудок переполїкувати. В такім случаю добре би було, як би приїхали до Львова на клїнїку. — Прочитайте в низу до кого адресувати. — **К. Б. 739.:** Битє серця скоро при тім нема горячки і яких болїв буває звичайно нервове і диєтетичним способом житя дасть ся усунути, але передовсїм не треба гризти ся і журити ся (а то остаточно в житю нїчо не поможе лиш сил відбирає), старати о як найбільший спокій, добре віджививляти ся, їсти лиш легкі страви, найбільше молока, маслянки, яйця на мягко (жовтка), легку городнину (н. пр. каляфіори); не їсти нїчого що здуває, нїяких корінних страв анї горячих напитків, анї не курити; часті але не форсовні проходи, теплі купелї, але не довгі; при сильнім нападї студений оклад на то місце; мити ся або натирати ся лиш теплою водою. Передовсїм порада лїкарска: др. Пісек ул. Ягайлоньска ч. 12 ординує від 3—5, др. Ренцкий ул. Крашевского ч. 3 орд. від 3—5. — **Олекса Б. в Б.:** Ваш льос не витягнений давнїйше анї в послїднім тягненю межи головними виграними. Чи не витягнений в амортизациї, сего не знаємо, бо не маємо ще повного спису і дамо знати аж по 16 с. м. — (Дальші відповіди пізнїйше).

☞ (Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати анї марок, анї карт кореспонденцийних до відповіди).

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа** у Львові 13 лютого: Пшениця 8·75 до 8·80; жито 6·60 до 6·90; овес 6·75 до 7·—; ячмінь пашний 5·50 до 5.75; ячмінь броварний 6·50 до 7·50; ріпак 13·50 до 14·—; льнянка 11·— до 11·50; горох до вареня 8·50 до 13·—; вика 7·75 до 8·25; бобик 6·— до 6·25; гречка 6·75 до 7·50; кукурудза готова 5·90 до 6·10; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 50·— до 68·—; конюшина біла 50·— до 100·—; конюшина шведска 50·— до 95·—; тимотка 30·— до 36·—.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Будапешт 14 лютого. Вчера відбув ся тут великий ґалевий обід двірский, по котрім відбував Цїсар cercle.

Відень 14 лютого. Вчера відбули ся великі збори робітників без працї, на котрих було кілька тисячів осіб. Збори відбули ся спокійно.

Чернівцї 14 лютого. При вчерашнім доповняючім виборі до буковиньского сойму з округа кімполюнґского вибрано одноголосно румуньского кандидата, сьвященика о. Юрия Балмута.

Льондон 14 лютого. В палатї послів заявив льорд Кренборн, що цїлию анґлїйско-япаньского союза есть удержанє status quo і полїтику отвертих воріт на далекім Всходї та удержанє независимости Хіни. Перед оголошенєм договору повідомлено о нїм правительства американьске і нїмецке. Манджурия також обнята договором.

Шангай 14 лютого. Загально думають, що підписанє манджурского договору після жадань Росиї стало ся по заключеню анґлїйско-япаньского союза неможливим.

лоду, упаде і умре. Найдуть его трупа і у всїх ґазетах появить ся вість, що там а там, такий а такий студент умер з голоду...

Білий пес з заболоченим хвостом, що волочив ся і шукав чогось по огородї, побачив его і поволїк ся за ним...

Ішов дорогою і думав о смерти, о біді рідні, о моральних муках вітця і уявляв собі всякі можливі в дорозї пригоди, одну страшнїйшу від другої, живописні околицї, страшні ночи, несподївані стрічи. Уявляв собі монастир черниць, хатину в лїсї з одним вікном, що ясно сьвітить в темнотї, він стоїть під вікном, просить о нічлїг.... его впускають і — нараз бачить розбійників. Або знов ще лїпше, дістає ся до заможного, паньского дому, де, дізнавши ся хто він, годують его і наповають, слухають его жалоб і в нїм залюблює ся прекрасна дочка господарів.

Занятий своєю бідою і подібними думками, молодий Шіраєв все ішов і ішов... Перед ним, далеко — далеко на сїрім, хмарнім небі темнїла господа; ще дальше від двора, на самім овидї, видко було маленький горбок; то стация зелїзницї. Той горбок пригадав єму о звязи між тим місцем, де тепер стояв, а Москвою, в котрій горять лїхтарні, гуркочуть повози, викладають ся лекциї.

І трохи не заплакав з туги і нетерпеливости. Та прекрасна природа з своїм ладом і красою, та мертва тишина довкола глумили ся над его розпукою і ненавистию.

— На бік! — почув за собою грімкий голос.

Попри студента в легкім, елеґантнім повозї переїхала знакома старушка-панї. Поклонив ся їй і усьміхнув ся вічливо. І нараз зловив ся на тім усьміху, що цїлком не годив ся з его сумним настроєм. Звідки він взяв ся, коли цїла его душа повна суму і туги?

І прийшло єму на гадку, що сама природа дала певне чоловікови ту спроможність лжи, щоби навіть в тяжких хвилях духового розстрою міг укривати тайни свого гнїзда, як хоронить їх лис або дика качка. В кождій родинї бувають радости і смутки, але щоби не знати які були великі, тяжко їх доглянути чужому оку; то тайна. Бідний отець напримір тої панї, котра лише що переїхала, зносив половину житя гнїв царя Николая за якусь провину, єї муж був картярем, з чотирох синів нї один не вийшов на людий. Можнаж собі уявити, кілько в єї родинї було страшних подій, кілько сльоз пролито. А мимо того старушка видавала ся щасливою, вдоволеною і на его усьміх відповідала усьміхом. Згадав студент на своїх товаришів, котрі нерадо говорять о своїх родинах, згадав на матїр, котра майже все говорить неправду, коли приходить ся їй говорити про мужа і дїтий...

До самого смерку ходив Петро далеко від дому по дорогах і думав невеселі думки і коли почав падати дощ, завернув до дому. Вертаючи, постановив, щоби не знати що мало стати ся, поговорити з вітцем, пересьвідчити его раз на все, що з ним тяжко і страшно жити.

(Конець буде).

Надіслане.

— **„Краєве товариство кредитове урядників і сьвящеників“**, стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові, принимає вкладки ощадности до опроцентованя на $4^1/_2$ проц. і уділяє своїм членам позички на 7 проц. Членом може бути кождий, хто підпише декларацию приступленя в члени і зложить 20 проц. декларованої на уділи квоти. Один уділ виносить 50 корон. Решту уділу можна вплачувати і по 2 корони місячно. Зголошеня принимає і всяких інформаций уділяє Дирекция, Львів Ринок ч. 10.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Найвисші відзначеня від Дирекциї дібр Єго ц. і к. Вел. Цїсаря Франц Йосифа І., від корол. угорских домен, від Вис. ц. к. Мінїстерства рільництва і ц. к. господарского Товариства у Відни і Академії винаходів в Парижи.

Оригінальні машини рільничі

Ф. ВІХТЕРЛЬЕ в ПРОСЦІЙОВІ

а іменно: знані сїчкарні „Ню Модель“, „Польонія“, „ТН“ і „ТНА“ о 3 і 4 ножах, сївники рядові „Монтанія“, молотїльні з кованими щитами, криті кірати і т. п. Млинки до очищуваня збіжа почавши від 78 К., трієри, праси до олію, ваги, сикавки огневі, знаряди ковальскі, міхи, бормашини, як і машини до шитя,

з першорядних фабрик, поручають найдешевше

І. НАИБЕРҐЕР і С-ка, Львів.

Склади у власнім домі при ул. ГОРОДЕЦКІЙ ч. 53, де також всїлякі замовленя просимо присилати.

„Fotografische Mittheilungen“ одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотоґрафії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 феників. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . .	12 зр.
Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм.	4 зр.
Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм.	4 зр.
Христос при кирниці з Самаританкою *Караччі'ого* величини 37½×63 цм. .	4 зр.
Ecce Homo *Івіда Рені* вел. 49×39 цм.	5 зр.
Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм.	4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти **у М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене виданє, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїтоґр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплеті, всі томи параз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ

найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель францускпй).

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телєфона число 569).